

Rånmordet i Stockholm.

En sorglig visa om rånmordet i Stockholm å kassörskan
Victoria Hellsten, anställd å G. Gerells vaxelkontor
vid Malmtorgsgatan.

Melodi: »Hvarthän du stolte sjöman,
hvarthän står nu din håg?»

Det är så hemskt att tala om mord och stöld och rån,
Men sorgligt nog, man kan ej afhålla sig der'från.
När om en fasans gerning till slut man talat har,
Så strax en ännu värre uppmärksamheten drar.

Hon satt så lugn och vänlig hvar dag på sitt kontor
Och anade ej faran, på fruktansvärd och stor,
Ty, tänkte hon, ej någon i världen hatar mig,
Då jag så obemärkt framåt går uppå min stig.

Men ack den snöda mammon gjort mången till sin träl,
Som se'n till onda makter har prejat bort sin själ,
Som på den väg de vandrat ej kunnat vända om,
Då frestelsen beständigt tillropat dem sitt kom.

Så var det ock med Ander, ty så är mördar'ns namn.
Han hölls med vargklor fast uti frestar'ns hårda famn.
Och så en dag då ensam han arma offret ser,
Han skoningslöst slår till fast hon om sitt lif ju ber.

När dådet så han utfört, han penningarna tar
Och som en jagad brottsling han ifrån platsen far,
Men spåren snart man finner och i rättvisans klor
Han snart befinner sig och väl ej på räddning tror.

Han skyndade sig hem till sin faders låga hus,
Der han tänkt fira brottet uti ett glädjers,
Men just då han i drömmen sitt offer kanske såg,
Han plötsligen vardt fångslad, där han i sängen låg.

För henne som föll offer för detta svarta brott,
Som icke någonsin väl förtjenat denna lott.
För henne skall det fällas mång' sann medkänslans tår,
Ty hon som en martyr för den grymma ondskan står.

Du mördare, för dig skall det icke finnas nåd
Och straffad blir du icke nog för ditt svarta dåd.
Du har förtjent ditt öde, du vrångbild af en man,
Som blott i gräsligheter din största njutning fann.

(Eftertryck förbjudes.)

23/1 1910.
